

казва „Св. Димитър“ и лечебният гроб да е негов. Но от друга страна бликването на аязмото е от кръвта на Илия. Аязмото, според вярванията, е с лечебна вода и функция и е практика да се строят християнски храмове до аязми.

Относно съществуването на теке преди манастира говори фактът за неговото обръщане в параклис. С. Табаков обяснява: „Поради възобновените напоследък вярвания в „житието“ на Касъм - Димитър селяните от Касъмovo с прошение до Народното събрание сполучиха да обърнат текето в параклис (указ от 15 април 1905 г., Държавен вестник от 14 май с.г., бр.100). На 20 юли, Илинден, по молбата на касъмци сливенският митрополит осветил гробницата и я нарекъл параклис „Св. Илия“. (Табаков 1986: 461)

А в мой запис в с. Жълт бряг на 28 юни 2006 г., жител от същото село ми разказа, научено от стари хора, че когато „решават да закрият текето в Касъмovo“ го преместват в с. Новачево, в гробището му, където съществува и досега. (Демирев, личен архив, с. Жълт бряг 2006) Всъщност става дума за тюрбе, като вариант на теке. Налице е четиристенна малка постройка със ситуиран гроб в нея с дървена пирамидална конструкция върху него. Явно, ако се е осъществил акт на пренасяне, с цел съхраняване на ислямска сакралност, то не се е случило в точно съответствие със съществуващия храм (теке) в Касъмovo (Чинтулово), „обърнат“ в параклис.

Друг е въпросът защо това „пренасяне“ се е случило в с. Новачево, където населението е сунитско, за което не е присъщо наличието на тюрбе (теке)? И въпреки това, според мой по-късен запис в селото, местни хора ми обясниха, че тюрбето се посещава от местното население през м. май, съпроводено с колене на курбан и съпътстващи обредни практики. „ТЕКЕ БОБА - всяка година по 23 - 24 май правим курбан, ходжите го правят. Ядем. Всички ходат - жени, деца, всички. Палят свещи. От старите тъй сми чули. Ходжата прави